

Calia fer una Hedda actual

Els teatres de Salt i Blanes presenten avui i diumenge la versió de Marc Rosich de 'Hedda Gabler', d'Ibsen

Laia Marull s Hedda Gabler, en aquest muntatge de Selvas i Rosich. Foto: FELIPE MENA.

El dramaturg Marc Rosich, un dels més interessants del panorama del teatre català actual, assegura en les notes incloses al dossier de l'espectacle Hedda Gabler, de Henrik Ibsen, del qual n'ha fet la versió, que l'objectiu principal era "fer una Hedda d'avui". Això és el que es trobarà l'espectador avui (21h), al Teatre de Salt, i diumenge (19h), al Teatre de Blanes. Hedda Gabler és un retrat realista i psicològic de l'alta societat de finals del segle XIX. La protagonista és la filla del capità Gabler, una aristòcrata que, amb 29 anys, s'acaba de casar amb Tesman, un home que no estima. I s'avorreix, s'avorreix mortalment.

El resultat de l'aplicació de la declaració d'intencions de Rosich, compartida per David Selvas, director i un dels intèrprets de l'obra, és una Hedda de llenguatge directe, sintètic i condensat, obviant els formalismes i eliminant les metàfores. Però, és clar, un personatge així queda absolutament atrapat en el món de les convencions socials. Rosich explica com han volgut que fos Hedda: "Volíem posar a prova la peça, allunyant-la de l'època original per portar-la als nostres dies, i una Hedda que tots puguem reconèixer, propera, atractiva, una dona magnètica que tots ens haguem pogut creuar al carrer." L'espectacle es va estrenar el 19 de gener al Teatre Lliure.

Hedda és Laia Marull, que, sobre el seu personatge, va afirmar el dia de la presentació de l'espectacle, que: "És singular, com una persona que, per alguna raó que s'escapa, sempre opta per la decisió equivocada. En les decisions importants, sempre falla el tret."

En aquesta adaptació, l'acció es trasllada a l'actualitat i les maneres de pensar dels personatges es fan compatibles amb la realitat socioeconòmica d'avui. Però allà on es posa l'accent és en la relació dels personatges, que han de jugar en una situació d'igualtat, més que no pas la situació de la parella de Jörgen (Ernest Villegas) i Gabler, que constaten que no poden afrontar el ritme de despeses i es veuen abocats a l'abisme. El director i el dramaturg provoquen que els personatges es diguin el que pensen directament. Això provoca un joc de poder, una voluntat de dominar la voluntat dels altres. Els papers secundaris de la peça, que habitualment serveixen de frontó per a lluïment de les rèpliques devastadores de Gabler, guanyen en vivacitat i repton la protagonista de la peça a guanyar la partida furgant ben endins, sense compassió.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-03-2012 Pàgina 50

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/513126-cal-fer-una-hedda-actual.html?piwik_campaign=rs&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss